

EBH/139/2011

Év

2011

Védett tulajdonság:

Egyéb helyzet, tulajdonság

Diszkrimináció területe

Szolgáltatás

Diszkrimináció típusa

Közvetlen hátrányos megkülönböztetés

Befejezőmód

Jogsértést megállapító döntés

Egy gazdasági társaság panaszolt a hatóság előtt egy önkormányzatot és egy gazdasági társaságot („B”), mert vállalkozói díját a „B” társaság az önkormányzat utasítására nem fizette ki. A panasz szerint az önkormányzat utasítása azért volt diszkriminatív, mert a lejárt követeléssel rendelkező helyi vállalkozókat kifizették, más vállalkozókat pedig nem.

A bepanaszolt önkormányzat a helyi általános iskola felújítására kötött vállalkozói szerződést egy társasággal („A”), amely alvállalkozói szerződéseket kötött a különböző felújítási munkálatok elvégzésére. A kérelmező alvállalkozóként vett részt a felújításban. Az önkormányzat az iskola felújítását követően megbeszélést hívott össze a lejárt tartozások áttekintése érdekében. A megbeszélésen a helyi roma közösség tagjai, akik alvállalkozókként vettek részt a felújításban, a polgármesteri hivatal ajtaját betörték és követelték tartozásaik kiegyenlítését. Az incidenst követően a polgármester utasította a vállalkozókat, hogy kizárólag a helyi alvállalkozókat fizessék ki, ugyanis az önkormányzat rendelkezésére álló összeg nem volt elegendő valamennyi lejárt tartozás kiegyenlítésére.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A hatóság a kérelemben foglaltak alapján védett tulajdonságként értékelte a panaszos sajátos helyzetét, amely abban állt, hogy az önkormányzat utasítására és azért nem részesülhetett kifizetésben jogszerű követelése ellenére, mert nem helyi alvállalkozó. A védett tulajdonságként értékelt helyzetet árnyalta az a körülmény is, hogy a helyi vállalkozók érdekeik érvényesítésére sajátos, erőszakos utat vettek igénybe (a hivatal ajtaját betörték), ezzel félemlítve meg a döntési helyzetben lévő önkormányzatot.

A panaszosok lakóhelye a hatóság gyakorlata szerint csak abban az esetben értékelhető egyéb helyzetként, amennyiben az egy bizonyos lakóhelyről való, vagy éppen hogy *nem* az adott településről való származás és összefüggésbe hozható egy szélesebb körben érzékelhető, előítéleteket is magában foglaló negatív értékítéllettel.

A helyi közösségéhez nem tartozó személyek (vállalkozók és többnyire egyéni vállalkozók) a panasz szerint önmagában azon az alapon szenvedtek hátrányt, hogy nem jelentettek a helyi önkormányzat számára fenyegetést. A helyiek „haragjától” való félelem ugyanakkor a hatóság megítélése szerint nem hozhatja hátrányosabb helyzetbe azokat a személyeket, akik tartózkodnak az erőszakos, fenyegető fellépéstől. Figyelemmel arra, hogy a hátrány a kérelmezőn túl több, nem helyi alvállalkozót is érintett, a hatóság összességében úgy ítélte meg, hogy a nem helyi alvállalkozók sajátos helyzete védelemre érdemes, így egyéb helyzetként értékelte a panaszos „nem helyi” illetőségét.

A hatóság eljárás alá vonta az önkormányzatot és a kérelmezővel szerződő „B” gazdasági társaságot.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A tárgyaláson ellentmondó ügyféli nyilatkozatok hangzottak el arról, hogy a megbeszélésen hangzott-e el utasítás vagy kérés az eljárás alá vont önkormányzat részéről az általa juttatott összeg felhasználására vonatkozóan. A meghallgatott tanúk ugyanakkor határozottan állították, hogy a polgármester utasította a fővállalkozókat, hogy csak a helyi (roma) vállalkozókat fizessék ki az önkormányzat által megelőlegezett összegből. Az eljárás alá vont „B” gazdasági társaság védekezése is azon alapult, hogy a kérelmező kifizetésére az önkormányzat utasítása miatt nem kerülhetett sor. A tárgyaláson az eljárás alá vont önkormányzat képviselőjében megjelent jegyző azt ugyan cáfolta, hogy utasítás hangzott volna el arról, kinek utalhatják tovább a vállalkozók az önkormányzat által átutalt összeget, azt viszont elismerte, hogy „esetleg elhangozhatott (polgármester úr részéről), hogy szerencsésebb a helyi vállalkozókat kifizetni, mert nekik kevesebb volt a követelésük”.

A tárgyaláson elhangzott nyilatkozatok alapján megállapítható volt, hogy az önkormányzat utasítása hiányában nem a helyi vállalkozókat kellett volna kifizetni a követelések esedékességének sorrendje szerint.

Az eljárás alá vont önkormányzat az Ebktv. 4. § b) pontja értelmében nem csak jogviszonyaiban köteles az egyenlő bánásmód követelményének megtartására, hanem a jogviszonyt nem keletkeztető más intézkedési során is. Ebből következően az eljárás alá vont önkormányzatnak az egyenlő bánásmód követelményébe ütköző utasítás adásáért annak ellenére fennállt a felelőssége, hogy közvetlen jogi kapcsolat közte és a kérelmező között nem volt. A szerződéses láncolat egyik végpontján álló, (megrendelő) önkormányzat utasítása annak jellege miatt nem csak a vele szerződéses kapcsolatban álló vállalkozóját kötelezte, hanem az kihatással volt valamennyi alvállalkozóra.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódot Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Az utasítás jogszerűségének megítélésénél a hatóság vizsgálta azt is, hogy az önkormányzat intézkedése megfelelt-e az előnyben részesítés törvényi feltételeinek. Az Ebktv. 11. § (1) bekezdése értelmében ugyanis nem jelenti az egyenlő bánásmód követelményének megsértését az a rendelkezés, amely egy kifejezetten megjelölt társadalmi csoport tárgyilagos értékelésen alapuló esélyegyenlőtlenségének felszámolására irányul, feltéve, hogy törvényen vagy törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeleten, illetve kollektív szerződésen alapul, nem sért alapvető jogot, nem biztosít feltétlen előnyt, és nem zárja ki az egyéni szempontok mérlegelését. Figyelemmel arra, hogy az önkormányzat utasítása nem önkormányzati rendeleten vagy más jogszabályon alapult, eleve nem felel meg az előnyben részesítés fentiekben ismertetett feltételeinek, így az önkormányzat ezen az alapon nem mentesülhetett.

A „B” társaság alappal hivatkozott arra, hogy a vele szerződéses kapcsolatban álló „A” társaság utasítását (amely az önkormányzat utasítását tolmácsolta) nem tagadhatta meg, hiszen megrendelője egyértelművé tette számára, hogy az utalt összeg mire fordítható. Az utasítás megtagadásával a társaság kockáztatta volna fennálló tartozása egy részének törlesztését. A hatóság a társaság védekezését ésszerűnek értékelte, különösen annak fényében, hogy ígéretet kapott, hamarosan valamennyi követelés kiegyenlítésre kerül. Mindezekre tekintettel a hatóság elutasította a „B” társasággal szemben benyújtott kérelmet.

A hatóság megállapította, hogy az önkormányzat közvetlen hátrányos megkülönböztetést alkalmazott a kérelmezővel szemben. A hatóság a jogkövetkezmények meghatározása során figyelemmel volt arra, hogy az önkormányzat saját, elkülönített forrását ajánlotta fel az alvállalkozók számláinak kiegyenlítésére, anélkül, hogy erre egyébként köteles lett volna, hiszen a felújítás pályázati támogatásból valósult meg, amelynek késedelmes folyósítása adott eleve okot a megbeszélés összehívására. A hatóság eltiltotta az önkormányzatot attól, hogy a jövőben oly módon részesítse előnyben a helyi lakosokat, vállalkozókat, hogy az egyben az egyenlő bánásmód követelményének sérelmét is eredményezze.

A hatóság határozata jogerős.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.